

Sanat

Çağımız mı böyle yoksa biz mi?

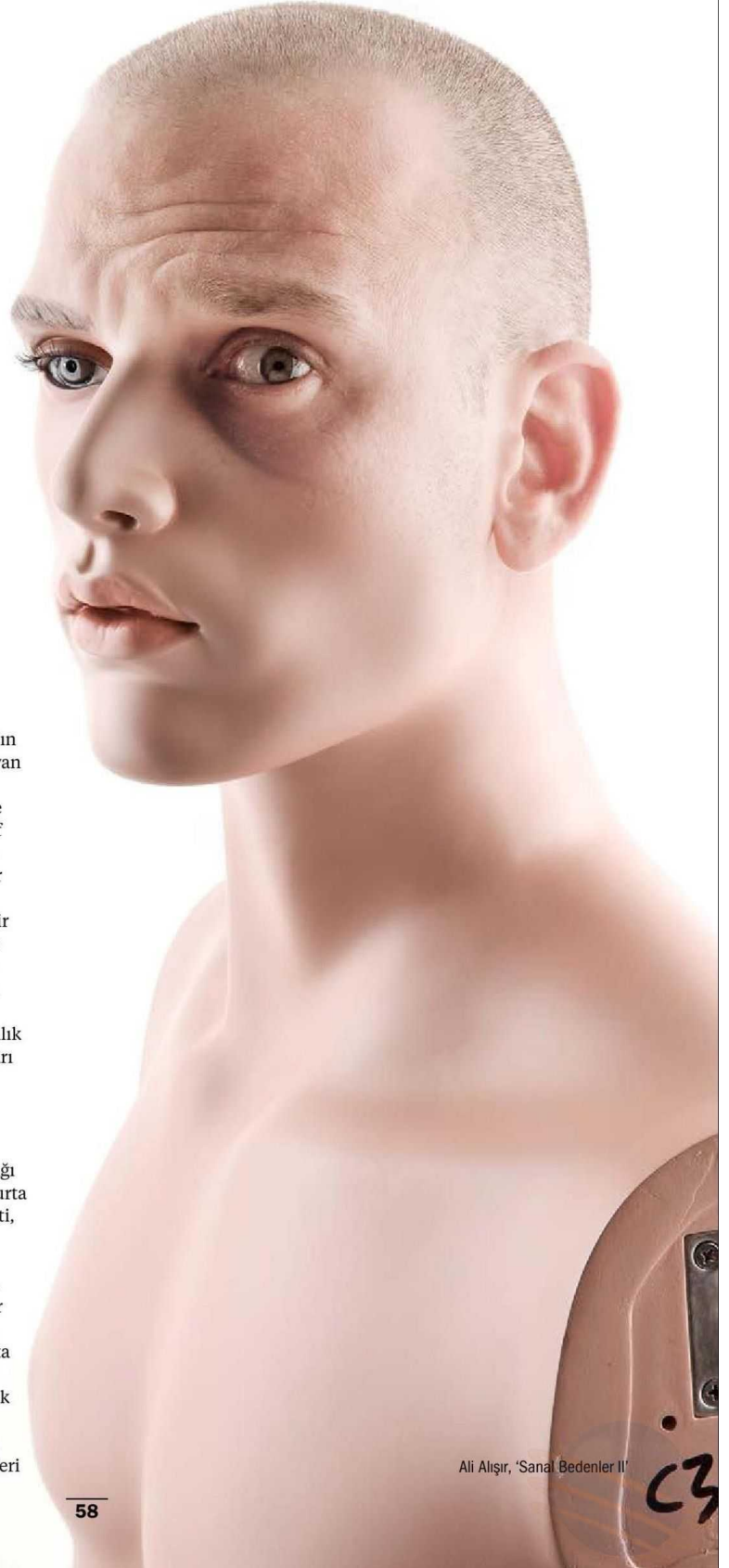
Bozlu Art Project Nişantaşı, gelenekselleşen yaz karma sergilerinin bir yenisini gerçekleştiriyor. 'Mad World' sergisi çağımızda olan bitenin vahametini yineliyor. *Nadir Sönmez*

BOZLU ART PROJECT

Nişantaşı'na girmek için bulunduğu binanın kapısındaki zillerden birine basıyorsunuz. Kapı açıldığında ise birkaç basamak çıkarak sağınızdaki alana giriyor ve kendinizi apartman dairesinden galeriye dönüştürülmüş bir alanda buluyorsunuz. Her ne kadar sokaktan görülebilen vitriniyle planlanmamış ziyaretler için uygun olsa da bu deneyim, kapısı sokağa açılan bir galeriye girmek gibi değil.

Bozlu Art Project Nişantaşı'nda herhangi bir disiplin ve dönem kısıtlaması gözetilmeden sergiler düzenleniyor. Bunun yanı sıra sanatçı konuşmaları ve belgesel, katalog, arşiv çalışmaları gerçekleştiriliyor. Galeriyi ayrıca her yaz karma bir sergiyi ağırlıyor. Temsil ettiği sanatçıların yurt içi ve dışındaki görünürlüklerini artırmaya çalışan Bozlu Art Project'in sanatçıları tanımak için Oğuz Erten küratörlüğündeki 'Mad World' sergisi iyi bir fırsat.

Sergideki en etkileyici işlerden biri, İlgen Arzık'ın iki odayı birbirine bağlayan koridor duvarı üzerine yerleştirilmiş ve özellikle aydınlatılmamış fotoğraf serisi 'Dark Ages Set'. Bu seri adeta siyah beyaz bir masal gibi. Üzerindeki figürler sizi hem başka bir âleme götürüyor hem de gök cisimlerinin uzak ve ulaşılmaz manzaralarını çağırıştırıyor. Karanlık gölgelerin içindeki aydınlık ve fantastik dışavurumları ortaya çıkaran tekniği öğrenmek ise şaşırtıcı. Sanatçı karanlık odada baskısını hazırlarken üzerlerine yumurta kırdığı bu fotoğraflara, çiğ yumurta ve akının kıvamı, hareketi, şekli sayesinde organik nitelikler ekleyebiliyor. Hayal gücünü tetikleyen ve rüyalara yaraşır loş bir ortamda sunulan işlerin yapım sürecinde yumurta kırmak gibi gündelik bir işin de yer aldığını bilmek tuhaf bir duygu. Üstelik çalışmaya Bourdieu'nun mutluluğa dair söyledikleri

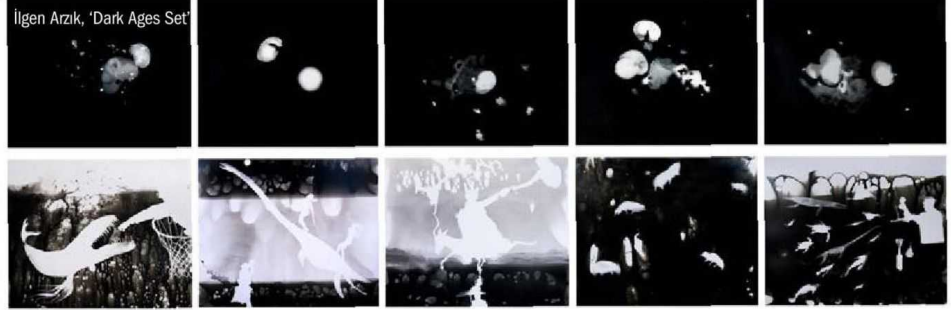
Ali Aışır, 'Sanal Bedenler II'

Sanat

ilham vermiş. Bunu öğrenince sanat eserinin ziyaretçisine sunulmadan önce geçtiği evrelerin bilincinin, algıdaki boyutları nasıl çoğalttığını fark ediyorsunuz. İlgen Arzık'ın fotoğraflarında Andrea Joyce Heimer'in resimlerinde olduğu gibi duyular açık ve sanatçının evreni çocukluğunu yitirmemiş.

Ali Alışır'ın 'Sanal Bedenler II'de fikrini izleyicisine dolaylamadan aktarabilen bir metodu var. Dijital teknolojilerin hayatımızda kapladığı yeri, hem mekanik hem de doğal özelliklerin bir araya geldiği bir beden üzerinden anlatıyor sanatçı. Bir robotun sentetik yüzeyi ile insan derisinin birbirine karıştığı bu gövde ne kanımızı donduran bir pesimizim içeriyor, ne de göze sempatik görünüyor. Gözünün ferî ve ifadesinin canlılığı, bir teknoloji tarafından ele geçirilen bu yarı insan sanki kaldırdığı son kaşı ve kırıştırdığı alınla bir yardım çağrısı yapıyor. Keskin beyaz bir fonun önünde kıyafetsiz duran bu büstün kolunun olması gereken yerde duran ve ona uzuv monte edilmesini bekleyen metalik kısım ise sizi baktığınızın bir insan olduğu düşüncesinden iyice uzaklaştırıyor.

Hareketli heykelleriyle insanı lunaparka gitmiş gibi hissettiren Server Demirtaş'ın 'Saklanan' eserinde dokunaklı bir koreografi var. Bu robot heykelin harekete geçmesi için ona yaklaşmanız gerekiyor. Sensörleri sizi algıladığında dansa benzer hareketine başlıyor: Elinde tuttuğu kumaşı ahenkli bir kol kaldırma hareketiyle başının etrafına doluyor ve ardından onun ardına gizleniyor. Hareketini tekrar eski haline dönerek tamamlıyor ve bu esnada başını nasıl yana eğdiğine dikkat kesilmemeniz imkansız. Mekanik görünümüne rağmen bu mahzun dansın şiirselliğine kapılmamanız elde değil.

Eserlerin tümü Erasmus'un 'Deliliğe Övgü' kitabından yola çıkılarak tasarlanmış bir çerçeve etrafında bir araya geliyor. Deliliğin aklın zıttı mı yoksa hayatta kalmak için geliştirdiği bir savunma mekanizması mı olduğunu sorgulatacak bir yaklaşımla günümüz dünyasının sorunları anımsatılıyor. Serginin çıkış

noktasını tanıtan metinde nükleer füze denemeleri, siber savaşlar ve ırkçılık gibi küresel sorunlara değinilmiş ve içinde bulunduğumuz kaosa işaret edilmiş. Bir karma sergideki eserleri bir araya getiren düşüncenin, etrafımızda cereyan eden krizlerin farkında olması ziyaretçisinde nasıl bir etki uyandırır? Sanatsal

üretimler politik kontekstlerle ilişkilendirildiğinde bazen sanat tüketicisi ve sanat üreticisi rahatsız olduğu gelişmelerle ilgili bir görev üstlendiği yanlışlamasına kapılabilir. Sanat endüstrisinin yarattığı kapsül yaşamlar içinden dünyanın gidisatıyla ilgili alarm veren söylemlerde bulunmak, bunu yapanda ve bu söylemi takip edende günah çıkarmaya benzer bir rahatlatma yaşatır mı? 'Mad World' sergisinde işleri gösterilen tüm sanatçıların hem eserlerini hem de serginin çerçevesini yorumladıkları bir video bulunuyor. Eğer vaktiniz varsa başından sonuna kadar izleyin. Sergideki üretimlerin kimlerin elinden çıktığını görmek algınıza yeni bir boyut kazandıracak. Ayrıca kendilerini ifade ederken seçtikleri kelimeleri duymak ve bahsettikleri mezuza ne ölçüde hakim olduklarını görmek sizde sanatçılara dair önemli detaylar öğrendiğiniz hissini yaratacak. Tabii işlere dair kendi yorumlarınızın onların dünyalarıyla ne ölçüde örtüştüğünü de göreceksiniz.

'Mad World' her eseri layıkıyla duyumsamanız için gerekli sergileme koşullarına ve alanına sahip, hazmı kolay bir sergi. Nişantaşı'nda yaz sıcaklığında yürürken bir süreliğine serinleyebileceğiniz bir alan sunuyor ve ruhunuzu yoran gündemin başkalarının da canını sıktığını göstererek yalnızlığınızdan eksiltiyor. → 'Mad World', 25 Ağustos'a kadar, Bozlu Art Project Nişantaşı, www.bozluartproject.com

